Yargıtay 11. HD E.2026/237 K.2026/4743 (17.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2026/237 E. , 2026/4743 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/703 Esas, 2025/1136 Karar

HÜKÜM : Kısmen kabul

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 1. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2017/435 E., 2021/179 K.

Bölge Adliye Mahkemesince bozmaya uyularak verilen karar, Yargıtayca duruşma istemli olarak davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi. Duruşma için belirlenen 15.09.2026 günü hazır bulunan davacı vekili Avukat .... ile davalı vekili Avukat ... dinlenildikten sonra duruşmalı işlerin yoğunluğu ve süre darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması ileriye bırakıldı. Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip, gereği düşünüldü.

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) tarafından "...", "..." ve "..." rehberlik hizmeti numaralarının müvekkili şirkete tahsis edildiğini, davalı şirkete de "11818" rehberlik hizmeti tahsis edildiğini, müvekkili şirkete tahsis edilen "..." numaralı rehberlik hizmetinin tanıtımı amacıyla Yunanistan'da ve Romanya'da rehberlik hizmeti sunan şirketin kullanmış olduğu reklam konseptinin Türkiye'de kullanılmasına karar verildiğini, eserin mali hak sahipleri ile münhasır lisans sözleşmesi imzalanıp, dava dışı ... Hizmetleri Ltd. Şti. ile reklam çalışması için görüşmeler yapıldığını, bilgilerin şifahi olarak, e-posta ve CD ortamında teslim edildiğini, ancak anlaşmanın sağlanamadığını ve başka reklam ajansı ile anlaştıklarını, yeni reklam ajansının çalışmasını tamamlamasından önce aynı konuda faaliyet gösteren davalı şirketin müvekkilinin daha önceden görüşmüş olduğu reklam ajansı ile birlikte hareket ederek müvekkilinin mali haklarına sahip olduğu reklam konseptini "..." rehberlik hizmetine ait reklamlarda yayımlamaya başladığını, müvekkilinin reklam konseptinin izni alınmadan taklit edildiğini, davalının hiçbir telif ücreti ve harcama yapmaksızın müvekkilinin 600.000,00 euro lisans bedeli karşılığında kullanma hakkına sahip olduğu konsepti kullanıp, haksız rekabet eylemi ile iltibasa neden olduğunu, tüm girişimlere rağmen davalının haksız eylemlerine son vermediğini, davacının yoksun kaldığı çağrılar nedeniyle 6.497.007,00 TL zarara uğradığını, davacının yeni bir reklam için ... Ticaret A.Ş.'ye yeni çalışma yaptırdığını ve 124.258,07 TL ödeme yaptığını, ayrıca müvekkili şirketin davalı reklamını taklit ettiği intibası uyandığından müvekkilinin manevi zarara uğradığını ileri sürerek haksız rekabetin tespitine, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun (6762 sayılı TTK) 58. maddesi gereğince 6.621.265,00 TL maddi tazminatın ve 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 49. maddesi uyarınca 80.000,00 TL manevi tazminatın davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davanın zamanaşımına uğradığını, davacı şirketin, müvekkili şirketin reklamlarından önce farklı içerikte birçok reklam yayımladığını, davacı

iddialarının asılsız olduğunu, aynı konuda 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na (FSEK) dayanılarak da dava açıldığını ve bu davanın derdest olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARI

Bölge Adliye Mahkemesince bozma ilamına uyularak yapılan yargılama neticesinde, İstanbul 3. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinin 2012/22 E., 2016/3 K. sayılı ilamı ile davacının dava konusu reklam konsepti üzerinde hak sahibi olduğunun, davacının eserden kaynaklanan haklarının ihlal edildiğinin kesinleştiği, bu nedenle eldeki davada, dava konusu reklamın eser niteliği, davacının hak sahipliği gibi hususların tartışılmadığı ve her iki davanın konusu ile davalarda ileri sürülen neticei talepler farklı olduğundan, davalının derdestlik itirazının yerinde görülmediği, davalının zamanaşımı savunmasının yerinde olmadığı, tecavüz tarihleri ve dava tarihi itibarıyla 6762 sayılı sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun uygulanması gerektiği, anılan Kanun'un 56. maddesi kapsamında davalının eylemlerinin haksız rekabet oluşturduğu, davacının maddi ve manevi zararlarını haksız rekabet hükümleri çerçevesinde talep edebileceği, bilirkişi raporlarına göre dava konusu reklamların davalı tarafından yayınlatıldığı tarih aralığında elde etmekten mahrum kaldığı gelirin 4.914.984,32 TL olarak hesaplandığı, davalının davaya konu reklam filminin, davacının gelir elde ettiği davacıya müşterilerinden gelen çağrılara etkisinin ve davalının reklam filmi nedeniyle elde ettiği gelirin kesin olarak hesaplanamadığı, çağrı sayılarına davaya konu reklam konseptinin etkisinin ne kadar olduğunun kesin olarak tespitinin mümkün olmadığı, bu dönem içindeki davacı şirketin tüm gelir kaybının veya davalı şirketin tüm gelirinin reklam konseptinden kaynaklanmasının ticari hayatın kuralları ile örtüşmeyeceği, bu nedenle davacının aktifinde meydana gelen azalmanın veya davalının elde ettiği gelirin 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı TBK) 50. maddesi uyarınca tespiti gerektiği, dosya kapsamında bulunan tarafların bu dönem içindeki mali tablolarına, davaya konu reklamlarla tanıtımı yapılan hizmetin niteliğine, davalının ve davacının reklamlarının yayında kaldıkları süreye göre davacının 1.300.000,00 TL gelirden mahrum kalmış olabileceği, haksız rekabet fiili nedeniyle yoksun kalınan kârın talep edilmesi halinde FSEK'in 68/1 hükmü gereğince hükmedilen tazminatın mahsup edileceğine yönelik açık düzenleme bulunmadığı ve davacının çağrı sayısındaki azalmanın getirdiği zararın da davalının haksız rekabet eylemi ile meydana getirilen maddi zarar olduğu anlaşılmakla FSEK'in 68. maddesi kapsamında davalıdan tahsil edilen 300.000,00 TL'nin yoksun kalınan kârdan mahsup edilemeyeceği, davacının mahrum kaldığı 1.300.000,00 TL kazanç dışında, yeni bir reklam konsepti hazırlatmak için dava dışı şirkete ödediğini faturalarla ispat ettiği 105.303,45 TL ile ödemesini yaptığı 18.954,62 TL KDV bedeli toplamı 124.258,07 TL'nin de tazminini talep edebileceği, davalının kusur derecesi, davaya konu reklam konseptinin değeri, kullanıldığı süre, tarafların mali durumlar dikkate alındığından 40.000,00 TL manevi tazminatın da hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine, davacının mahrum kaldığı 1.300.000,00 TL gelir ve yapmak zorunda kaldığı 124.258,07 TL gider olmak üzere toplam 1.124.258,07 TL maddi tazminatın 17.02.2010 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, 40.000,00 TL manevi tazminatın 17.02.2010 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, davacının fazlaya ilişkin taleplerinin reddine karar verilmiş, hüküm, davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

IV. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, haksız rekabet nedeniyle yoksun kalınan kârın, yeni bir reklam anlaşması için ödenen paranın ve manevi tazminatın davalıdan tahsili talebine ilişkin olup uyuşmazlık, davalının eylemlerinin haksız rekabet oluşturup oluşturmadığı, buradan varılacak sonuca göre,

davacının maddi ve manevi zararlarının tahsilini davalıdan talep edip edemeyeceği, buradan da varılacak sonuca göre, daha önce FSEK'in 68/1 hükmü kapsamında davacı lehine davalıdan tahsiline hükmedilen 300.000,00 TL'nin yoksun kalınan kâra ilişkin davacı lehine hesaplanan tazminattan mahsubunun gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1.Dosyadaki yazılara, Bölge Adliye Mahkemesince 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 373/3 hükmü uyarınca uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Bölge Adliye Mahkemesince haksız rekabet fiili nedeniyle yoksun kalınan kârın talep edilmesi halinde FSEK'in 68/1 hükmü gereğince hükmedilen tazminatın mahsup edileceğine yönelik açık düzenleme bulunmadığı ve davacının çağrı sayısındaki azalmanın getirdiği zararın da davalının haksız rekabet eylemi ile meydana getirilen maddi zarar olduğu gerekçesiyle FSEK'in 68. maddesi kapsamında davalıdan tahsil edilen 300.000,00 TL'nin yoksun kalınan kârdan mahsup edilemeyeceğine karar verilmiştir. Davacı tarafından her iki davada da davalının aynı fiillerine dayanılmış, kesinleşen Mahkeme kararı ile de FSEK'in 68. maddesi kapsamında davacı lehine 300.000,00 TL tazminata hükmedilmiştir. Dairemizin emsal kararlarında aynı olay nedeniyle iki kez tazminat alınmasının mümkün olmadığı ve buna benzer durumlarda hangi tazminat miktarı yüksekse davacı için o tutara hükmedilmesi gerektiği vurgulanmış olup nitekim bu anlayışla FSEK'in 70. maddesinde de aynı Kanun'un 68. maddesine göre hükmedilen tazminatın 70. maddeye göre hesaplanan tazminattan mahsubunun gerektiği düzenlenmiştir. Sorumluluk hukukunun temel prensiplerini düzenleyen 6098 sayılı TBK'nın m. 50 vd. hükümlerine göre kural olarak tazminatın üst sınırı uğranılan zarar miktarıdır. Aksine özel bir hüküm olmadığı gözetildiğinde anılan kuralın aksinin kabulü, davacının davalı aleyhine sebepsiz zenginleşmesine sebep olacağı açıktır. O nedenle mahkemelerin de kararlarında sebepsiz zenginleşmeye sebep olmayacak şekilde karar vermesi gerektiği dikkate alınarak davacı lehine FSEK'in 68. maddesi kapsamında hükmedilen maddi tazminatın davacı lehine hesaplanan yoksun kalınan kârdan mahsup edilerek karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

V.SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin diğer temyiz itirazlarının REDDİNE, (2) numaralı bent uyarınca davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın BOZULMASINA, dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, takdir olunan 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine, 17.09.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.